ভাৰতৰ উচ্চতম ন্যায়ালয়

আবেদনকাৰীঃ

শ্ৰীযুত 'জি', উচ্চতম ন্যায়ালয় এগৰাকী জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা

উত্তৰদাতা

বম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সন্মানীয় মুখ্য ন্যায়াধীশ আৰু বিচাৰকসকল

বিচাৰৰ তাৰিখঃ ২৭-০৫-১৯৫৪

বিচাৰপীঠ

দাস, সুধি ৰঞ্জন

বিচাৰপীঠ

দাস, সুধি ৰঞ্জন

মুখাৰ্জী, বি কে

বোস, ভিভিয়ান

হাছান, গুলাম

জগন্নাথদাস, বি।

উদ্ধৃতি

১৯৫৪ এ আই আৰ ৫৬০ ১৯৫৫ এছচিআৰ ৫০১

আইনঃ

ভাৰতীয় বাৰ কাউন্সিল আইন, (১৯২৬ চনৰ ৩৮ম), আদেশ ১০ (২)-আদেশৰ অধীনৰ যি আদেশ, মৌখিকো হ'ব পাৰে–যদি উচ্চ ন্যায়ালয়ে কাৰ্যব্যৱস্থা হাতত ল'ব পাৰে। নিজৰ ধাৰণা "।

শীৰ্ষ টোকা

ভাৰতীয় বাৰ কাউন্সিল আইন, ১৯২৬ ৰ ধাৰা ১০(২) ৰ অধীনত আদালতৰ এজন উপযুক্ত বিষয়াক দিয়া আদেশ এক মৌখিক আদেশ হ'ব পাৰে আৰু লিখিত হোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। উচ্চ ন্যায়ালয়ে ধাৰা ১০ (২) ৰ অধীনত নিজৰ এটা গোচৰ প্ৰস্তাৱ কৰিব পাৰে।

বিচাৰঃ

মৌলিক বিচাৰঃ ১৯৫৪ চনৰ আবেদন সংখ্যা ২৫৪।

সংবিধানৰ ৩২ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত মৌলিক অধিকাৰ বলবৎ কৰাৰ বাবে।

আবেদনকাৰীয়ে নিজে প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছে।

প্ৰতিবাদীৰ হৈ ভাৰতৰ মহান্যায়বাদী এম. চি. ছেতালভাড় (তেওঁৰ সৈতে আছে জি. এন. যোশী আৰু পি. জি. গোখলে)।

মে ২৭, ১৯৫৪।

বিচাৰৰ ৰায় প্ৰদান কৰে জে বোসে।

এইখন সংবিধানৰ ৩২ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত দাখিল কৰা এখন আবেদন আৰু ইয়াত আমি এইমাত্ৰ প্ৰদান কৰা সম্পৰ্কিত চমনৰ গোচৰৰ দৰে একে গুণাগুণৰ ওপৰত একে প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰা হৈছে। তথ্যবোৰ তাত পোৱা যাব। হাতত লোৱা বিষয় সম্পৰ্কত এইটো কোৱাটো যথেষ্ট যে মৌলিক অধিকাৰ উলংঘনৰ বিষয়ে কোনো প্ৰশ্ন উত্থাপন নহয়। কিন্তু বাৰ কাউন্সিল ন্যায়াধিকৰণ আৰু ব'ম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ অধিকাৰক্ষেত্ৰক লৈ যি বিতৰ্কৰ সূত্ৰপাত হৈছে সেই বিষয়ে আমি অতি শীঘ্ৰে আলোচনা

কৰিম। শ্ৰীযুত জি-ৰ প্ৰথম যুক্তিটো হ'ল যে ন্যায়াধিকৰণৰ আগত চলি থকা কাৰ্য্যকলাপবোৰ অতিৰিক্তধৰণৰ আছিল কাৰণ ইয়াত নিযুক্তিৰ বাবে কোনো সঠিক আদেশ নাছিল। অতি প্ৰাৰম্ভিক পৰ্যায়ত তেওঁ পঞ্জীয়ক আৰু মুখ্য তৰণী (প্ৰথ'নটাৰী) ৰ ওচৰত মুখ্য ন্যায়াধীশৰ দ্বাৰা গঠন কৰা ন্যায়াধিকৰণৰ আদেশৰ প্ৰতিলিপিৰ বাবে আবেদন জনাইছিল। তেওঁক প্ৰথ'নটাৰীয়ে কৈছিল যে আদেশটো মৌখিক আছিল। শ্ৰীযুত 'জি' য়ে ন্যায়াধিকৰণৰ আগত দুখন লিখিত বিবৃতি দিছিল আৰু এই তথ্যৰ বিবৃতিক কোনো প্ৰত্যাহ্বান জনোৱা নাছিল।

তেওঁ যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰি কৈছিল যে 'নিৰ্দেশটো "ন্যায়িক" নহয় আৰু সেয়ে বৈধ নহয়। তেওঁ উচ্চ ন্যায়ালয়তো একে ধৰণৰ মনোভাব গ্ৰহণ কৰিছিল। বিদ্বান বিচাৰকসকলে কৈছিল - "তথ্যই স্পষ্টভাৱে দেখুৱাইছে যে যেতিয়া এই আদালতৰ জাননী আহিছিল, তেতিয়া এই গোচৰ ধাৰা ১০ (২) ৰ অধীনত বাৰ কাউন্সিললৈ প্ৰেৰণ কৰাৰ সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছিল আৰু সেই অনুসৰি এই আদালতৰ বিদ্বান মুখ্য ন্যায়াধীশৰ দ্বাৰা ধাৰা ১১(১) ৰ অধীনত এখন ন্যায়াধিকৰণ নিযুক্ত কৰা হয়।"

এই আদালতত দাখিল কৰা তেওঁৰ আবেদনত তেওঁ এই তথ্যৰ বিবৃতিক প্ৰত্যাহ্বান জনোৱা নাছিল কিন্তু পুনৰ তেওঁ আদেশটোৰ বৈধতাৰ প্ৰশ্নতে তেওঁৰ আক্ৰমণ সীমাবদ্ধ কৰি ৰাখিলে। এই সকলোবোৰৰ পৰা এইটো স্পষ্ট যে মৌখিক আদেশ দিয়া বিষয়টোক প্ৰত্যাহ্বান জনোৱা হোৱা নাছিল। আমি মিষ্টাৰ 'জি' ক ইয়াক অতিক্ৰম কৰি যাবলৈ অনুমতি দিব নোৱাৰো।

পৰৱৰ্তী প্ৰশ্নটো হ'ল এটা মৌখিক আদেশেই যথেষ্ট নেকিঃ বাৰ কাউন্সিল আইনত ইয়াৰ কোনো প্ৰক্ৰিয়া নিৰ্ধাৰণ কৰা হোৱা নাই। কেৱল এইদৰে কোৱা হৈছে–

ধাৰা ১০ (২): "...... উচ্চ ন্যায়ালয়ে নিজৰ উদ্যোগত যিকোনো গোচৰ উল্লেখ কৰিব পাৰে য'ত যিকোনো অধিবক্তা এজন দোষী বুলি বিশ্বাস কৰাৰ থল আছে।"

আৰু ধাৰা ১১(২) ত কোৱা হৈছে –

"ন্যায়াধিকৰণ গঠন কৰোতে তিনিজনৰ কম সদস্য থাকিব নালাগিব... মুখ্য ন্যায়াধীশৰ দ্বাৰা তদন্তৰ উদ্দেশ্যে নিযুক্ত বাৰ কাউন্সিলৰ সদস্য।"

আমি একমত যে ফাইলসমূহত আদেশটোৰ কিছু তথ্য থকাটো প্ৰয়োজনীয় কিন্তু, আমাৰ মতে, আদেশটো লিখিত হোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই; ই আদালতৰ এজন উপযুক্ত বিষয়াক দিয়া মৌখিক আদেশো হ'ব পাৰে। এই গোচৰত, পঞ্জীয়কলৈ প্ৰথ’নটাৰীয়ে দিয়া ১৯৫৩ চনৰ ২৯ এপ্ৰিল তাৰিখে দিয়া পত্ৰ নং. জি-১০০৩ আৰু পঞ্জীয়কে বাৰ কাউন্সিললৈ ১৯৫৩ চনৰ পহিলা মেত দিয়া পত্ৰ নং ই ৪১-০৯/৫৩ (যিবোৰৰ কাৰ্যালয়ৰ প্ৰতিলিপিবোৰ ফাইলত ৰখা হৈছে।)য়ে আদেশ দিয়াৰ পৰ্যাপ্ত তথ্য বহন কৰে। মিষ্টাৰ 'জি' ক উক্ত চিঠিবোৰৰ প্ৰতিলিপি প্ৰদান কৰা হৈছিল, গতিকে তেওঁ আদেশ দিয়া বুলি ভালদৰে জ্ঞাত। দৰাচলতে, আমি উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ কাৰ্যালয়ৰ ফাইলসমূহৰ মূল প্ৰতিলিপিবোৰ দেখিছো আৰু দেখিবলৈ পাইছো যে ন্যায়াধিকৰণৰ তিনিজন সদস্যৰ নাম মুখ্য ন্যায়াধীশৰ হাতৰ আখৰেৰে লিখা আছে আৰু তলত তেওঁৰ হস্তাক্ষৰ আছে। সেইটোৱে আদেশ দিয়াৰ অতিৰিক্ত তথ্যও বহন কৰে। আমাৰ মতে ওপৰত উল্লেখ কৰা ধৰণে আদেশ দিয়া কাৰ্য বাৰ কাউন্সিল আইনৰ ধাৰা ১০(২) আৰু ১১ (২) ৰ উদ্দেশ্যে যথেষ্ট আছিল আৰু ন্যায়াধিকৰণখনে বৈধভাৱে নিযুক্তি লাভ কৰিছিল।

শ্ৰীযুত জি-ৰ পৰৱৰ্তী যুক্তিটো হ’ল যে উচ্চ ন্যায়ালয়লৈ কোনো "অভিযোগ" প্ৰেৰণ কৰা হোৱা নাছিল আৰু সেয়েহে উচ্চ ন্যায়ালয়খনৰ বিষয়টো ন্যায়াধিকৰণলৈ প্ৰেৰণ কৰাৰ কোনো অধিকাৰ নাছিল। এই দিশটোৱে এই কথাটো উপেক্ষা কৰে যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে বাৰ কাউন্সিল আইনৰ ধাৰা ১০ (২০) ৰ অধীনত এই ধৰণৰ বিষয় "নিজাববীয়াকৈ প্ৰেৰণ কৰিব পাৰে।”

আমি সম্পৰ্কিত গোচৰটোৰ গুণাগুণবোৰ চালি-জাৰি চাইছো। এই আবেদনখন নাকচ কৰা হ’ল, কিন্তু ইয়াত পুনৰ আমি ব্যয় সম্পৰ্কে কোনো আদেশ দিয়া নাই। আবেদনখন খাৰিজ কৰা হ’ল।

অনুবাদঃ দিতিমণি গগৈ, স্পেচিয়েল অফিচাৰ

Disclaimer- The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

“স্থানীয় ভাষা লৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে । ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰী কৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষে ত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ’ব।”